

Els micos no se'n van (encara)

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha donat un tomb inesperat al procés de desmantellament que estava seguint la polèmica granja de micos de Camarles (Baix Ebre) revocant la suspensió cautelar de la llicència d'activitat. Ara, la granja no sols no tanca sinó que podria incrementar el nombre de macacos. Tot queda pendent de la decisió final del jutjat de Tarragona que instrueix el cas.

Quan tot semblava indicar que la famosa granja de micos de Camarles vivia els seus darrers dies, el TSJ de Catalunya ha afegit una mica més de suspens en el final d'aquesta ja de si rocambolesca història. Segons una notificació rebuda el passat 4 d'abril, la Secció Tercera de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha dictat sentència ferma, aixecant les mesures cautelars que pesaven sobre la retirada de llicències perquè la granja de micos de Camarles pogués dur a terme la seua activitat. La sentència autoritza els promotors de la granja a continuar treballant, un fet que Camarney, SL, empresa gestora de la granja, interpreta com una porta oberta a dur més animals (actualment ja n'hi ha 190).

A pesar de tot, però, la sentència del TSJ no entra en el fons de la qüestió: resoldre definitivament a favor o en contra de la llicència d'activitats del centre, un assumpte que ara per ara està en mans del Jutjat número 2 contenciós administratiu de Tarragona. De fet, l'empresa Centre de Recherches Primatologiques, promotora i propietària de la granja, tenia fins al moment dos recursos pendents de resolució. Un per recuperar la llicència atorgada en un primer moment i denegada després, i un altre per continuar l'activitat mentre es resol·lia la qüestió dels permisos, suspesa cautelarment.

Ara, el TSJ ha revocat la suspensió cautelar, però el primer recurs, i més important, queda encara pendent. Així doncs, Camarney, SL, pot continuar ac-

tuant a Camarles mentre els tribunals no es pronuncien sobre la nul·litat de la llicència.

A pesar que la sentència no resol el cas de forma definitiva, la notícia ha caigut com un gerro d'aigua freda al municipi del Baix Ebre, que lluita des de fa anys per evitar la consolidació de la granja. "Sembla que els arguments que havia donat el jutge per suspendre cautelarment l'activitat mentre no es resol·lia el conflicte no eren del tot convincents", es lamenta Tomàs Queralt, portaveu de la plataforma Aturem el Centre de Primats. "No obstant això -afegeix- tenim arguments jurídics al nostre favor. Primer, perquè la primera llicència atorgada és nul·la per haver-se concedit a una instal·lació ramadera, quan es tracta d'un centre de cria de primats. I segon, perquè hi ha dues proposicions no de llei i una llei de la Generalitat de Catalunya que prohibeixen aquesta mena d'instal·lacions. Esperem -conclou Tomàs- que el jutjat de Tarragona [que no s'espera que es pronuncie abans d'un mes] ens done la raó."

Paral·lelament, la Generalitat manté el seu rebuig a la instal·lació i dona suport a la voluntat del municipi, conscient, però, de l'embolic legal i jurídic que representa el cas. Víctor Gimeno, director dels serveis territorials de Medi Ambient a les Terres de l'Ebre, ha declarat que aquesta activitat no està considerada en l'ordenament jurídic català. "Per tant -há dit-, en cas que la propera sentència fos favorable a l'empresa, caldria veure com es resol tot plegat: d'una banda, la voluntat de l'Ajunta-

ment i de la Generalitat de no atorgar llicència basant-se en una llei, i de l'altra, la situació d'una empresa amb una sentència judicial al seu favor sota el braç. Ara, però —ha avisat Gimeno—, hem d'esperar." El que no podrà esperar gaire, en canvi, és la readmissió de la granja al Registre de Nuclis Zoològics, que s'havia anul·lat per la suspensió de la llicència d'activitats.

Marxa enrere. La notícia de la revocació de la suspensió cautelar, curiosament, ha arribat només un dia després que l'empresa traslladés 50 micos al nord de França i fes públic que estava pensant de tancar les instal·lacions. Efectivament, segons va anunciar l'advocat de l'empresa, Antonio Faura, la seua intenció era "enviar els animals, acomodar els deu treballadors i tancar la granja", donada la situació d'estancaament de les instal·lacions. Efectivament, la voluntat de Camarney, SL era traslladar tots els animals durant el passat mes de novembre (a final d'octubre ja es van evacuar 50 macacos més) i tancar les portes al gener, però l'onada de fred que afectava els centres on havien d'anar destinats els animals va fer retardar l'operació. Ara, però, els 190 animals que resten a les instal·lacions podrien rebre nous companys en les properes setmanes. "Amb aquesta sentència a la mà, no només podem continuar la nostra activitat de manera normal —ha declarat l'advocat— sinó que, a més, podem portar més micos. I fins i tot podem iniciar un procediment per demanar una reclamació patrimonial per danys i perjudicis a l'Ajuntament de Camarles per aquest any i mig d'inactivitat."

Siga com siga, el tomb que ha suposat la sentència del TSJ no ha fet més que dificultar la delicada resolució d'un problema que va començar el 1999 (quan es van comprar els terrenys per a la construcció de la granja) i que es va fer realitat el 2003, amb l'arribada de 298 macacos procedents de les Illes Maurici amb l'objectiu de ser distribuïts en laboratoris d'investigació farmacèutica d'Europa, bàsicament d'Alemanya i Holanda. A la intensa oposició veïnal es van afegir aleshores entitats de defensa dels animals, encapçalades per la Fun-

La Generalitat manté el seu rebuig a la granja, conscient, però, de l'embolic legal que representa el cas

Tant l'Ajuntament i els veïns de Camarles com diverses associacions de defensa dels animals han manifestat reiteradament la seua oposició a aquesta granja.

dació Altarriba, contrària a la investigació amb animals, que ha denunciat per activa i per passiva el tractament que reben els macacos en els centres d'experimentació.

A tot aquest moviment social es va afegir també una important ofensiva política i jurídica (sense precedents a la comarca) per evitar el funcionament de la granja. L'endemà mateix de l'arribada dels micos, el Departament de Medi Ambient va decidir decomissar-los en aplicació de la llei que prohibeix aquestes instal·lacions. A més, la Generalitat va argumentar que la llicència d'activitats i obres que l'Ajuntament havia atorgat el maig del 2002 es va suspendre cautelarment el març del 2003 i, per tant, no existia una llicència en ferm per al funcionament de la granja. Poc després, la Generalitat va decidir denegar el permís d'activitat a la granja i la va esborrar del Registre de Nuclis Zoològics. Durant tot aquest temps, els animals han estat retinguts en les 8 gà-

bies de prop de 40 metres quadrats que es troben a la partida del Pla del Bif de Camarles. D'una banda, la Generalitat no els ha pogut redistribuir perquè no disposa de les instal·lacions adequades (alguns fins i tot afirmen que els zoològics no se'n volen fer càrrec perquè són animals problemàtics). I de l'altra, l'empresa, que s'havia compromès a evacuar-los, ho ha fet amb tanta parsimònia que encara en queden més de la meitat.

I ara, precisament quan Camarney ja havia decidit endur-se tots els macacos i tancar les portes, s'ha obert una altra possibilitat. De moment, ningú no sap si finalment arribaran els 3.600 macacos previstos en un principi (Camarles és una població de menys de 3.000 habitants), però allò que queda clar és que el que semblava el final d'un malson es pot convertir, com a mínim, en una infinita i tortuosa cursa judicial.

Rosanna Melià